

PRODAJA BLAGA NA SEJMIH IN IDENTIFIKACIJA ZA DDV

Pojasnilo DURS, št. 4230-110/2010, 1. 6. 2010

Zbornica iz Italije navaja, da se trgovci iz Italije nameravajo udeležiti sejmov in drugih prireditev v Sloveniji z namenom prodaje blaga. Na vprašanja v zvezi s tem odgovarjamo:

Ali se morajo trgovci iz Italije identificirati za namene DDV v Sloveniji, če prodajajo blago na sejmi v Sloveniji?

Če tuj razstavljaivec proda blago osebi, identificirani za namene DDV v Sloveniji, ta oseba opravi pridobitev blaga v Sloveniji, tujemu davčnemu zavezancu v tem primeru ni potrebno pridobiti slovenske identifikacijske številke za DDV.

Če tuj razstavljaivec proda blago fizičnim osebam, »kmetom pavšalistom«, davčnim zavezancem, ki opravljajo samo dobave blaga ali storitev, pri katerih ni pravice do odbitka vstopnega DDV, ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, se mu v Sloveniji ni treba identificirati za namene DDV, če skupna vrednost dobav tega razstavljavca v Slovenijo v tekočem in preteklem koledarskem letu ne preseže 35.000 EUR. Če ta pogoj ni izpolnjen, se mora razstavljaivec identificirati za namene DDV v Sloveniji in od prodaj obračunati slovenski DDV ter predlagati obračune DDV.

Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 10/10 – UPB2) opredeljuje predmet obdavčitve v 3. členu, obdavčljive transakcije pa v 4. členu. Obveznost prijavljanja in identifikacijo za namene DDV, in v zvezi s tem izdajo identifikacijske številke za DDV, pa urejata 78. in 79. člen ZDDV-1.

Na podlagi 1. točke prvega odstavka 3. člena ZDDV-1 so predmet DDV dobave blaga in storitev, ki jih opravi davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije za plačilo. ZDDV-1 kot davčnega zavezanca opredeljuje vsako osebo, ki neodvisno opravlja katerokoli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti.

Če davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, v Sloveniji opravlja dobave blaga ali storitev, zaradi katerih se šteje za zavezanca za namene DDV, se mora v Sloveniji identificirati za namene DDV in sam izvrševati obveznosti in uveljavljati pravice po ZDDV-1 ali pa imenuje davčnega zastopnika, ki v njegovem imenu izpolnjuje obveznosti iz naslova DDV.

Vsaka oseba mora v skladu z 78. členom ZDDV-1 davčnemu organu prijaviti kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec, in pristojnemu davčnemu uradu predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

Iz navedenega izhaja, da se mora davčni zavezanec, ki prodaja blago v Sloveniji, identificirati za namene DDV. V zvezi s prodajo blaga na sejmi, ko tuji razstavljavci prenesejo in prodajajo blago v Sloveniji identifikacija za namene DDV ni potrebna, če so izpolnjeni pogoji, ki jih navajamo v nadaljevanju pojasnila.

V skladu z 2. točko prvega odstavka 3. člena ZDDV-1 se DDV obračunava od blaga, ki ga na ozemlju Slovenije pridobi davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje dejavnosti ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za plačilo, če je prodajalec davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v drugi državi članici. Po prvem odstavku 9. člena ZDDV-1 se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, šteje tudi prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja, v drugo državo članico.

Po drugem odstavku 9. člena ZDDV-1 se šteje, da je bil opravljen prenos blaga v drugo državo članico, če davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, za potrebe svoje

dejavnosti, odpošlje ali odpelje blago iz Slovenije v drugo državo članico, razen za namene katere od naslednjih transakcij:

- a) dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec na ozemlju namembne države članice pod pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 20. člena tega zakona;
- b) dobave tega blaga zaradi instalacije ali montaže, ki jo opravi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun na ozemlju namembne države članice pod pogoji iz osmega odstavka 20. člena tega zakona;
- c) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med prevozom potnikov, pod pogoji iz 21. člena tega zakona;
- d) dobave plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali dobave električne energije pod pogoji iz 22. člena tega zakona;
- e) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec pod pogoji iz 46., 52., 53., in 54. člena tega zakona;
- f) opravljanja storitev na tem blagu, ki se opravijo na ozemlju namembne države članice, če se blago, na katerem so bile storitve opravljene, vrne temu davčnemu zavezancu v Slovenijo;
- g) začasne rabe tega blaga na ozemlju namembne države članice zaradi opravljanja storitev v tej državi članici, ki jih opravlja davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji;
- h) začasne rabe tega blaga na ozemlju druge države članice za obdobje, ki ne presega 24 mesecev, če bi se za začasni uvoz enakega blaga iz tretje države lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev.

Po g) točki drugega odstavka 9. člena ZDDV-1 se torej prenos blaga v drugo državo članico ne šteje za dobavo blaga opravljeno za plačilo, če je prenos tega blaga opravljen za namene začasne rabe tega blaga na ozemlju druge države članice za obdobje, ki ne presega 24 mesecev. Ko pa eden od pogojev iz drugega odstavka 9. člena ZDDV-1 ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v drugo državo članico. V tem primeru se šteje, da je prenos opravljen v trenutku, ko pogoji niso več izpolnjeni.

Smiselno se navedene določbe uporabijo tudi v primeru, ko tuji razstavljalci prenešajo in prodajajo blago v Sloveniji ter tako ni potrebna identifikacija za namene DDV. Če tuji razstavljalcev proda blago osebi, identificirani za namene DDV v Sloveniji, slednji opravi pridobitev blaga v Sloveniji, tujemu davčnemu zavezancu v tem primeru ni potrebno pridobiti slovenske identifikacijske številke za DDV.

Če pa gre za prodajo blaga fizičnim osebam, »kmetom pavšalistom«, davčnim zavezancem, ki opravljajo samo dobave blaga ali storitev, pri katerih ni pravice do odbitka vstopnega DDV, ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, pa je v skladu s sedmim odstavkom 20. člena ZDDV-1 obdavčitev v državi članici, ki je razstavljalcu dala identifikacijsko številko za DDV, če skupna vrednost dobav tega razstavljalca v Slovenijo v tekočem in preteklem koledarskem letu ne preseže 35.000 EUR. Če vrednost dobav tega razstavljalca preseže to vrednost, se mora razstavljalcev identificirati za namene DDV v Sloveniji in od prodaj obračunati slovenski DDV ter predlagati obračune DDV.

Ali so dohodki, ki jih trgovci iz Italije dosežejo s prodajo blaga v Sloveniji, obdavčeni z dohodnino? Italijanski trgovci v Sloveniji nimajo poslovne enote.

Dohodki, ki jih v Sloveniji dosega nerezident – fizična oseba, ki opravlja dejavnost, niso obdavčeni z dohodnino kot dohodek iz dejavnosti, če nerezident ne opravlja dejavnosti v Sloveniji v ali preko poslovne enote in če je prisoten v Sloveniji manj kot 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev.

Zakon o dohodnini – ZDoh-2 (Uradni list RS, št. 28/10) v drugem odstavku 5. člena določa, da je nerezident zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Sloveniji. Nadalje so v četrtem odstavku 33. člena ZDoh-2 določene oprostitve za določene vrste dohodkov, ki jih dosegajo nerezidenti. V skladu z določbo četrtega odstavka 33. člena ZDoh-2 se, ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, dohodnine ne plačuje od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti – razen od dohodka iz dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika – ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. prejemnik dohodka je nerezident,
2. dejavnosti v Sloveniji ne opravlja v ali preko poslovne enote in je prisoten v Sloveniji manj kot 183 dni v kateremkoli obdobju 12 mesecev in
3. ne gre za dohodke, od katerih se v skladu s prvim in drugim odstavkom 68. člena tega zakona obračunava davčni odtegljaj*.

Iz navedenega izhaja, da so dohodki, ki jih nerezident doseže z opravljanjem dejavnosti v Sloveniji, izvzeti iz obdavčitve, čeprav ima dohodek po pravilih vira vir v Sloveniji, in naj bi bil po splošnem pravilu glede obsega davčne obveznosti nerezidenta obdavčen v Sloveniji. Izvzem iz obdavčitve ne velja za nerezidenta, ki dosega dohodek iz naslova nastopajočega izvajalca ali športnika. Pogoja, pod katerima dohodek nerezidenta, dosežen z opravljanjem dejavnosti, ni obdavčen v Sloveniji, sta, da nerezident ne opravlja dejavnosti v Sloveniji v ali preko poslovne enote in je prisoten v Sloveniji manj kot 183 dni v kateremkoli obdobju dvanajstih mesecev ter da ne gre za dohodek, od katerega se obračunava davčni odtegljaj v skladu z 68. členom ZDoh-2.

Glede na navedeno so fizične osebe, ki so nerezidenti RS in opravljajo dejavnost v Sloveniji, izvzete iz obdavčitve, če dejavnosti v Sloveniji ne opravljajo v ali preko poslovne enote in so v Sloveniji prisotne manj kot 183 dni v kateremkoli obdobju 12 mesecev.

** ZDoh-2 v 68. členu določa obveznost izračunavanja, odtegovanja in plačevanja davka od posameznega dohodka že ob izplačilu dohodka. V skladu z določbo prvega odstavka 68. člena ZDoh-2 se glede dohodkov, od katerih se izračunava, odtegne in plača davčni odtegljaj, uporablja zakon o davku od dohodkov pravnih oseb. Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-2 (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09) v 70. členu določa posamezne dohodke, ki so predmet obdavčitve z davčnim odtegljajem (npr. dividende, obresti, premoženjske pravice, zakupnine, storitve nastopajočih izvajalcev ali športnikov itd.).*